

Otto Jespersen

ANALYTIC SYNTAX

Holt, Rinehart and Winson, Inc., 1969

Допълнение към “Философия на граматиката” (PhilGr).

Глава 34

Субект

Не е достатъчно да се каже “онова, за което говорим”. Балар: “Подлогът на изречението... се предполага да стои за това, за което говорещият говори. Как това предположение се потвърждава в изречението: *Аз видях в града вчера голям огън, горящ с пламъци, високи тридесет фута.*” За какво говоря тук? Граматиката казва, че това съм аз; здравият разум казва, че това е огъня в града. Кое то задържа вниманието ми не е експлицитното предициране *Аз видях*, а предикацията, лежаща скрита във фразата *пламтящ голям огън*. Предикацията тук е обърната с главата надолу. Онова, което е граматически важно, е логически неважно; защото *Аз видях* е поставено като просто извинение за правенето на извънредно твърдение, и по намерение се държи във фона.” (Jespersen, 1969, 125) В МEG аз казах: “граматическият субект /подлог/ не може да бъде определен чрез такива думи като актив или агент; това е изключено от значението на огромно количество глаголи, напр. *Страдам* Том е подлог в /1/ “Tom beats John”, но не в “John is beaten by Tom”, въпреки че двете изречения посочват едно и също действие от страна на Том; в последното изречение Джон е субект, защото той е човекът, най-интимно свързан с глагола бия в използваната актуална форма: *is beaten*. Можем да намерим субекта субекта питайки Кой /или какво/ следва от глагола във формата, използвана в изречението: /1/ Кой бие /Джон/? Том/ (2) Кой е бит /от Том/? Джон. – Субектът като граматичен термин може по този начин да бъде дефиниран само във връзка с остатъка от изречението в актуална форма. Л.. SP; SG; SI; SX) и даже до използването на “Out with you!” pS! (Jespersen, 125)

Субектът е в номинатив. “Thank you!” (Jespersen, 126)

Субект и предикатив

“Докато отношението между субект и предикатив е достатъчно просто, когато те са непосредствено свързани (SP or PS), дали тази комбинация е независима, формираща изречение (виж 9.6), или зависима, като формираща част от изречението (виж 14), в

нещо по-сложно, където тяхната връзка е опосредена чрез глагол: S V P като в Tom is happy, looks happy, became president, и т.н. Логиците ще се опитат да ни убедят, че всички изречения (или всички съждения) могат да се сведат, или за целта на логическото заключение трябва да бъдат сведени към типа “S е P”, но... би било под достойнството на сериозни граматисти да използват всички видове трикове , за да притискаме неограниченото разнообразие на живия език в тази усмирителна риза. Но макар и неуниверсален, този тип е важен, и ние трябва да попитаме: как трябва да се разбира това SVP?” (Jespersen, 132)

“Конят болен.”

е

“За модерното усещане, във всеки случай, е в такива изречения не означава ‘съществува’, и когато философите от изречения като “Бог е”, това се усеща като неестествено прехвърляне от нормалната употреба на е като копула. Човекът от улицата ще се чувства много повече у дома си в такава фигура като тази:

конят – е – болен.” (Jespersen, 133)

Ако отговорим на въпроса: “Мъртъв ли е той?” (Is he dead?” казвайки: “Yes, he is” – означава ли това: “He exists” или “his death exists”? (Jespersen, 133)

Мой коментар: Съгласен съм. Съществуването на нещо се подразбира, щом казвам някому нещо за нещо. А когато казвам, че то съществува или че не съществува, се подразбира че има такова нещо като тема. И това няма пряко нищо общо с усещанията или възприятията. Просто “темата” е налице. И тази тема няма нищо общо със съществуването в пространство-време, с Битието, или Небитието. Тези категории дълбаят в сърцевината на света, на съществуващото. А съществуващо в света е онова, за мен, което мога да споделя със всеки човек, онова, което е в човешкия свят, и съществува за ескимоса и за мен еднакво. В този свят можем да се родим и да умрем. В него има небе и земя, планини и реки, животни и дървета. Останалите неща като стол, маса, къща, Бог, Материя, Битие, са си наши, на хората от Западната цивилизация, или на няколко цивилизации, но не са в света на ескимосите.

И това няма нищо общо с копулата е, с нейното присъствие или отсъствие от езиците.

Глава 36

Обект

Обектът е свързан с глагола. На кого, Какво.

